

NYERHVERVELSER

HORSENS KUNSTMUSEUM

NYERHVERVELSER

Ophængningen *Nyerhvervelser*, er en større samlingsophængning hvor en lang række nye værker fra museets samling præsenteres, flere for første gang. Størstedelen af værkerne på udstillingen er erhvervet gennem de sidste tre år, og med ophængningen præsenterer museet deres aktuelle bud på, hvordan de mange nyerhvervede værker kan indgå i dialog med hinanden på tværs af medie, materialer og kunstnerisk stil. Heri folderen findes en kort introduktion til flere af udstillingens kunstnere.

Klara Lilja, *Resurrection*, 2021

Det fire meter lange bord beklædt med en silkedug, rummer omkring et hundrede keramiske objekter og udgør tilsammen værket *Resurrection* af kunstneren Klara Lilja. Tilsammen udgør alle delene en fragmenteret krop, der ved første øjekast minder om afbildninger af anatomiske kroppe i medicinske lærebøger. Ser man nærmere efter går det dog hurtigt op for en at kroppen er meget andet end virkelighedsnær. Kroppen består af mange anderledes elementer, som fremstår magiske og makabre på samme tid. Kroppen har tre hoveder, en blækspruttearm som ben og seks hænder og fødder. Kunstneren Klara Lilja er optaget af den esoteriske videnskab alkymi og i *Resurrection* er den alkymistiske transformation også forvandlingen fra ét materiale til et andet. Hver keramisk genstand i værket er udført med en ny teknik, glasur eller brænding og værket arbejder derfor også meget med selve de keramiske traditioner og de mange transformative muligheder som leret rummer.

Mille Kalsmose, *Re-programmed Relations*, 2018

I installationsgruppen *Re-programmed Relations* ses skulpturelle elementer af jern sammensat med fundne objekter, her af gips. Værkerne tager ofte udgangspunkt i objekter, der på en gang fremstår som genkendelige, men på samme tid anderledes eller med et formtomrum i materialernes form. Mille Kalsmose arbejder ofte med undersøgelser af tomrum. Dem der kan opstå i relationer; ofte i familien eller mellem elskende, imellem kønnene, eller bare tomrum i vores hverdagslige liv. De tomrum, vi som mennesker ofte overser eller glemmer i forbifarten.

Frederik Næblerød, *Creature (Totem)*, 2021

For kunstner Frederik Næblerød er kunsten altid i konstant udvikling. Værkerne emmer af en stor energi og skabertrang som udfolder sig i den nære nære udforskning af materialerne såsom ler og maling. Frederiks Næblerøds værker er ekspressive og til tider næsten groteske, og ofte ses monstrøse figurationer og dyrelignende hybrid-væsner, som man også ser det i det keramiske værk *Creature (Totem)*. Kunsten skal for Frederik Næblerød være med til at afspejle, reflektere over, forvrænge, overraske og åbne vores øjne for både samtidige og universelle samfundsemner. Samtidig kan kunsten også fungere som et sted hvori man kan slippe for virkeligheden for en stund og forme nye verdener og virkeligheder.

Nick Theobald, *The Hanged Man*, 2019

Over de sidste ti år har den New York-baserede kunstner Nick Theobald skabt kunstværker med bivoks. Et materiale, der har sit eget liv og energimæssige ressonans. Med materialet skaber kunstneren værker, der både forholder sig til naturens egen gang og menneskets manipulation og indvirken på naturen. I *The Hanged Man* ses naturen indarbejdet i form af bivoksen, der inkapsler hvad man må formode ud fra værkets titel er den hængte mand. Her bliver naturen et direkte greb hvorigennem det menneskelige forsvinder liv forsvinder. Nick Theobald arbejder ofte med de samme materialer i sine værker; bivoks, stof, stål, reb, der bearbejdes på forskellige vis for at værk værk på sin vis er individuelt men samtidig kan indgå i en større serie, der er kunstnerens ourvre. Dette er for Nick Theobald med til at skabe balance i kunsten.

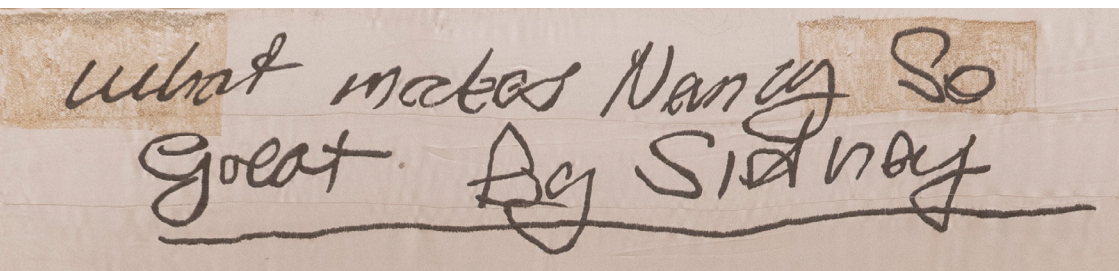
Kirsten Justesen, *Pussy Power*, 1969

Kirsten Justesen har i over 45 år anvendt hendes egen krop som det primære redskab i hendes kunst og det samme gør sig gældende i det store seriegrafi *Pussy Power* fra 1969. Kunstnerens værker var i 1969-70 bundet op på de daværende kønspolitiske problemstillinger og her var hendes egen krop det mest direkte instrument i en mere bevidst kvindekamp. *Pussy Power* taler sig ind i en periode, hvor kunsten skulle være i øjenhøjde og bidrage til at italesætte fundamentale emner så som identitet, hvori kvindernes kærlighedsliv, seksualitet og også frugtbarhed skulle bringes frem på kunstscenen. Kunsten skulle vise det levede liv på godt og ondt og råt uforsødet.

Rose Eken, *What Makes Nancy So Great By Sidney*, 2011

Rose Eken gengiver med det store håndbroderede værk basist og forsanger fra det britiske band Sex Pistols Sid Vicious (1957-1979) kærlighedserklæring til hans livs store kærlighed Nancy Spungen (1958-1978). Parret var berømte og berygtede for deres vilde livsførelse med stoffer, vold og punkmusik. Nancy Spungen blev i oktober 1978 dræbt på det berømte Chelsea Hotel i Chelsea på Manhattan. Hendes mord blev aldrig opklaret med rygterne gik at det var Sid Vicious selv der havde dræbt hende. Sid Vicious døde året efter og deres kærlighed til hinanden kan betragtes som en moderne fortolkning af Romeo og Julie.

Gudrun Hasle, *minutes, hours, days, week*, 2010

Gudrun Hasles (f. 1979) broderi *minutes, hours, days, week* fra 2010 består af syv store broderier, en for hver af ugens syv dage. Hver dag består af broderede små tekstregistreringer med præcise klokkeslæt på hvad kunstneren foretog sig på et bestemt tidspunkt i løbet af ugen f.eks.: "Tuesday 7.02am Kis my boyfrent" eller "Thursday 11.14am pot on makop". Det rent tekstbaserede værk understreger Gudrun Hasles bevidste brug af hendes ordblindhed, som en af de væsentlige parametre i den kunstneriske skabelsesproces. Værket er blevet indlemmet i Horsens Kunstmuseums samling af kunstneren i foråret 2021 takket være 15. Juni Fonden og føjer sig i rækken af værker, der tager udgangspunkt i sproget og vores måde at aflæse det på.

Ragna Braase, *Douar - Det sorte telt*, 1982-83

Ragna Braase arbejder med en eksperimentel tilgang til vævning. Værket *Douar - Det sorte telt* viser kunstnerens store tekniske overlegenhed og nyfortolkning af tekstilet som medium. Værket taler sig ind i en større håndværksmæssig tradition som også ses til sammenligning i værket *Gennem Skygger* af kunstneren Grete Balle, som også er at opleve i ophængningen. *Douar - Det sorte telt* er både i materialebruget og i selve udseendet inspireret af Mellemøstens æstetik og nomadekultur, på trods af at kunstneren aldrig selv rejste til Mellemøsten. *Douar - Det sorte telt*, kan derfor ses som et drømmebillede eller en fantasi om det nomadiske liv set gennem kunstnerens blik. Ragna Braase bevæger sig i sin kunst ofte i et krydsfelt mellem kunst, arkitektur, håndværk og design. Særligt de vævede værker, bærer præg af både abstrakte og figurative, geometriske former, med en stor stoflighed, der gør oplevelsen af installationen *Douar - det sorte telt* helt speciel.

Martin Erik Andersen, *Nut – The Nightsky and The Astralpool (the Obelisk, the Guillotine)*, 2015

I værket *Nut – The Nightsky and The Astralpool (the Obelisk, the Guillotine)* undersøger kunstneren Martin Erik Andersen forholdet mellem synet, kroppen og rummet som det fundamentale i kunsten. Værket trækker referencer fra kunst- og kulturhistorien samt metafysik og skabelsesmytologi. Martin Erik Andersen arbejder med skulptur og installation, og med at forny traditionerne, der knytter sig til kategorierne. Han har ofte meget fokus på forholdet mellem værket og beskueren, og det som sker i mødet, som kan være både mærkværdigt og poetisk på en og samme tid.

